

club 1970

Nov. 1968

NO A KIESINGER

Ens sap greu haver de dir NO! encara una altra volta. Potser sí que diem NO massa sovint. Però no hi podem fer res, o no gaire. Ara mateix és la presència de Kiesinger a la Península Ibèrica, no pas els vaixells soviètics a la Mediterrània, allò que ens neguiteja.

Fa unes setmanes expressàrem la nostra opinió sobre les posicions pro-soviètiques d'en Joan Fuster, a propòsit de Txecoslovàquia. Confiam que se'ns va comprendre i hom va acceptar la nostra admiració en vers l'escriptor i la nostra divergència ideològica.

Avui hem de proclamar la nostra disconformitat davant de tres assumptes crucials. Hem de dir NO a Kiesinger i els seus plans, hem de dir ATENCIÓ! al "bourrage de crânes" de la premsa mundial, la nostra inclosa, és clar, a propòsit de la presència dels vaixells soviètics a la Mediterrània, i finalment hem de manifestar la nostra estranyesa que l'any 1968, i en les circumstàncies en què vivim, persones d'aquest país, algunes d'edat respectable, que es mouen en determinats cercles i s'hi guayen la vida, es dediquin a fer els gegants signant pactes i atribuint-se representacions inexistents, o fraudulentas.

D'antuvi, diem NO a Kiesinger. Fracassada la penetració alemanya a l'Europa Oriental, haurem de veure les tropes alemanyes entrenant-se a la Costa Brava? Potser sí que això és un estirabot, però ¿per ventura no seria igual saber-les a alguna altra localitat ibèrica posem per cas Portugal o Espanya?

Sigui com sigui, volem proclamar que eñs malficiem dels alemanys i no estem tranquils de veure l'ex-alt funcionari nazi Kiesinger brindant amb els ex-voluntaris de la Divisió Blava.

Raó de més, ens sembla, per no acceptar els clamors del senyor Josep Pla sobre els suposats perills de la presència russa a la Mediterrània. I si als clamors d'en Pla hi afegim les elucubracions del senyor Jaume Miravittles, aleshores permeti-se'ns que cridem molt sincerament: un moment senyors!

Certament que estem alarmats, nosaltres també, però per altres causes. La història -recordem- alimenta la història per referència a situacions i actituds d'altre temps, com si el passat, organitzat a posteriori, actués sobre el futur. El passat i el futur, en aquest cas, son gairebé a tocar i ara ens apartem a marxar forçades del clima d'empirisme i de treva que semblava prevaler tot just fa uns mesos